

Vidlák: Byrokratická dystopie. Po přečtení zvažte, jestli chcete mít vaše peníze v bankách...

- CZ24 News | 21. prosince 2023

ČESKO: Prátele, po českých velvyslancích, vojácích, aktivních záložácích a jiných státních úřednících, kteří za mnou jezdili, aby mi poreferovali o fialovém šlendriánu, došlo i na podnikatele. Už je doopravdy zle. Jeníkovi Cemperovi rovnou hlásím, že jde o neexistující osoby a všechno jsem si vymyslel se sklenkou portského v ruce, protože jsem jasný dezinformátor... Ale vy ostatní si prosím vyslechněte velmi poučný příběh...

Žil byl jeden podnikatel. Budeme mu říkat Franta. Tento Franta měl firmu, která se zaměřovala na velmi movité klienty. Tito klienti si často pořizovali luxusní auta v ceně několika milionů korun a Franta brzy zjistil, že když si někdo kupuje luxusní auto, tak to chce mít bez starostí. Zpravidla si ho kupuje na firmu a na leasing, protože nechce řešit odpisy, ale prostě si dá do nákladů každoměsíční splátku. Franta postřehl obchodní příležitost a založil si firmu, která přesně tohle pro klienty řešila. Franta oběhal leasingové a úvěrové společnosti, vybral tu nejlepší, vzal si úvěr, koupil fáro a to pronajal klientovi. K tomu za klienta oběhal pojišťovny, přidal další různé VIP služby, klient prostě dostal klíčky a každý měsíc zaplatil fakturu za pronájem. Všechno za něj vyběhal a zařídil Franta.

Franta v tomto byl opravdu dobrý, poctivý, solventní a ještě má takový důvěryhodný ksicht, takže mu postupně klienti přibývali, časem získal i slevu na nákup aut, protože jich kupoval několik měsíčně, dostal slevu na pojistném a další výhody. Byl tak dobrý a solidní, že za dvacet let nepotřeboval žádnou reklamu. Jeho klienti ho doporučovali svým známým sami. Frantova firma nakonec měla v portfoliu několik stovek aut. Každý měsíc koupili několik luxusních vozů a také několik starších luxusních aut zase prodali. Zpravidla těm klientům, kteří v něm jezdili.

Samozřejmě, koupě a prodej aut firmám, tam se vrací DPH a když od státu DPH víc dostáváte než platíte, tak k vám posílají neustálé kontroly, jestli se neobohacujete na úkor eráru. V době covidové se zase zkrátila doba odpisů za auta a tam si stát také velmi přísně hlídá, abyste ho náhodou neokradli. Franta měl tím pádem trvale úředníky z finančáku na firmě a málokdo byl pod takovým drobnohledem, jako on. Naučil se dokládat i ty nejmenší drobnosti, musel být neuvěřitelně pečlivý na papíry, aby kdykoliv mohl doložit, jak auto nabyl, jak ho prodal, komu ho mezitím pronajal, na jakou smlouvu, co bylo součástí... Takhle podnikal dlouhá předlouhá léta.

Problémy měl jen tehdy, když se do problémů dostal nějaký jeho klient. To pak přestaly chodit peníze za pronájem auta, někdy také auto prostě „zmizelo,“ protože ho klient v zoufalství prodal nějakým gaunerům, on to pak dohledával, protože leasingové společnosti je jedno, že jste nedostali zaplacené a auto nemáte. Oni po vás prostě chtějí splátku, ať se děje cokoliv. V poslední době se mu takových případů pár stalo. Inu.. krize. Dohledával auta po celé Evropě, měl problémy, aby je vůbec policie dala do registru hledaných vozů... a když je dohledal, tak je zase potřeboval co nejrychleji prodat, aby doplatil leasing. Ale to všechno znáte... druhotná platební neschopnost je častý způsob, jak přijít o všechno. Zároveň měl nakoupená nějaká auta, která klienti najednou nechtěli a tak se je snažil co nejrychleji prodat dál.

A pak najednou, ozval se mu úplně jiný finančák, než pod který spadl – z venkova. Z okresního města. Prý výpomoc Praze. Ne, nikdo nepřišel na kontrolu, prostě si jen zkontrolovali jeho papíry a z nich jakási úřednická teta zjistila, že v poslední době nějak moc prodával auta a ještě s podezře

nízkou marží. A tak mu prostě doměřila daň. Fakt. To se může! Poslali mu elaborát, že v tomto segmentu je marže 10%, on prodával auta s marží asi 3%, to je určitě kartelová dohoda a tak mu prostě daň ze zisku navýší podle běžných procent. Ne, žádný specializovaný tým ministerstva financí. Normální úřednice odkudsi z jižních Čech.

Franta si okamžitě najal specializovanou právní a daňovou kancelář, která se zabývá takovými případy, ta mu za mnoho desítek tisíc sepsala odvolání, ale rovnou u řekli, že jeho šance je minimální. Taková úřednická teta je prostě silnější. Může se soudit, může cokoliv, ale zřejmě to nevyhraje.

Tohle je první půlka příběhu. Prostě mnoho let podnikáte pořád stejně, pak vás dostanou nesolventní klienti do problémů, vy je vyřešíte, aniž byste další klienty poškodili, jen vám prostě klesne zisk... a financ vám prostě doměří daň, protože prostě podle zákona může. Nikde se ničeho nedovoláte. Už dávno to prošlo sněmovnou a nikdo si toho ani nevšiml, aby protestoval. Bylo to myšleno proti těm velkým, aby státu neutíkaly miliardy, ale na ty velké to nikdo nikdy nepoužije. Použije se to na ty malé... Úřednická teta ty pravomoci prostě má...

Takové hytlermarkety mají marže 150% a obírají nás, kde mohou, peníze vyvedou do zahraničí, víceméně je to jeden velký kartel a oligopol, ale nedá se prý nic dělat... řekli Fiala i Výborný. Něco se dá dělat jen tehdy, když jste malí. To vám doměří daň aj cvaj a ani se nepřijdou zeptat, proč vaše faktury náhle vypadají jinak, než předchozích dvacet let. A to pozor... nemáte ztrátu. Jen menší zisk. Ničeho se nedovoláte. Úředník tu pravomoc má. Dali mu jí, aby zasáhl proti oligopolům. Dali mu jí, aby zasáhl proti vyvádění peněz a krácení daní. Jak to kdysi řekl Havel? Litera zákona je naplněna, ale duch zákona byl původně úplně jiný.

Takhle nějak to vypadalo před sto lety v USA. Dělali tam antitrustové zákony, ale ty se používaly takřka výhradně proti dělnickým organizacím. U nás dělají zákony proti praní špinavých peněz, ale používají se takřka výhradně proti těm, kteří nic špatného neudělali, jen se dostali do druhotných problémů.

Přemýšlím, co je horší... jestli to, jak macešsky se stát chová k vlastním podnikatelům a jak podlejavě se chová k cizím drancířům a nebo to, že vlastně jsou k dispozici naprosto dostatečné nástroje, aby stát hytlermarkety srovnal do latě a nejspíš by mohl srovnat do latě i energobarony... jen prostě nechce. Drakonické nástroje sice vznikly pro boj se silnými, ale používají se výhradně proti slabým. Povoláte žoldnéře proti nepříteli, ale oni vám raději drancují vlastní vesnice. Je to jednodušší a bezpečnější.

Kéž by to bylo všechno... Náš příběh má ještě pokračování.

Franta se odvolává proti doměřené dani a doprodává auta, kterých se potřebuje zbavit, protože ho táhnou ke dnu. Jednoho dne mu přijdou od jeho klientsky nejprívětivější banky roku dvě obálky a v nich jsou dva naprosto stejné dopisy, které byly odeslány ve stejný den a jsou podepsány stejnými pracovníky banky. V obou mu píší, že mu vypovídají smlouvu o bankovním účtu. Oba dopisy se liší v tom, že jeden mu účet vypovídá k únoru 2024 a druhý mu účet vypovídá v prosinci 2023. Takže má v tom horším případě necelý týden, aby se s tím nějak popasoval a podumal, která výpověď platí.

Jeho osobní bankéř v klientsky nejprívětivější bance roku o tom neví. Nemůže nic zjistit. Jediné, co se dá, je zavolat na reklamační oddělení. Tam se dozvídá, že na vyřízení má oddělení třicet dní. Pracovníci banky, kteří podepsali dopis s výpovědí, na ně žádný kontakt není. V dopise není uvedeno, proč smlouvu o účtu vypovídají, jen odkazují na příslušný paragraf smluvních podmínek, kde je skutečně uvedeno, že banka vám může vypovědět smlouvu bez udání důvodu a takřka bez jakékoliv výpovědní lhůty.

Dvacet let používá stejný účet. Je na něm několik stovek trvalých příkazů k úhradě – leasingovkám za auta. Každý měsíc naopak přijde spousta plateb od klientů za pronájem aut. Franta nikdy nechytřil, prostě celý provoz firmy jel na jeden registrovaný účet u finančáku, který byl trvale pod zevrubnou kontrolou. Na účtě leží miliony korun a za celou dobu podnikání přes něj protekla nějaká ta miliarda. Franta nikdy nepotřeboval provozní úvěr, neměl žádný kontokorent, ba ani kreditní kartu.

Franta přemýšlí, co asi udělal špatně... a napadá ho jediná věc. Jedno z těch aut prodal člověku mimo EU. Balkán... Ten člověk mu zaplatil tak, že do klientsky nejpřívětivější banky roku přinesl hotovost a složil ji na přepážce ve prospěch Frantova firemního a registrovaného účtu. Franta s kupujícím podepsal smlouvu, dal mu fakturu, zkontroloval si, že platba přišla a dal mu klíčky.

Samozřejmě, platilo to prosincové datum... Účet je smazán. Klientsky nejpřívětivější banka roku zatím Frantovi ani nedokázala říct, jak to udělat, aby ty jeho peníze převedli do jiné banky, kde si tedy rychle účet založil. Nečekaně má finančák na registraci nového účtu také třicet dní. Blíží se začátek ledna, kdy Franta musí zaplatit úvěrové splátky za několik stovek aut. Bude muset obeslat několik set klientů, aby je upozornil, že mu mají poslat peníze na jiný účet, než byli vždycky zvyklí. Neví, kdy a jestli se vůbec dostane k penězům na starém účtu. A ať udělá cokoli, bude se chovat protiprávně, protože jeho nový účet není zaregistrovaný u financů, ale úvěrové společnosti to nezajímá a chtějí svoje splátky.

Franta je jednou nohou v kriminále, ať udělá cokoli, dokonce i když nic neudělá. Může si akorát tak koupit provaz a oběsit se. Byrokratické mašinérii je všechno jedno. Bankovní ombudsman klientsky nejpřívětivější banky roku se samozřejmě stále nevyjádřil k zaslané stížnosti. Bankéř s tím nemůže nic dělat, protože to je záležitost jiného oddělení, jiné oddělení nemá povinnost reagovat... všechno je zcela v souladu se zákony. Franz Kafka je břídil proti této skutečnosti.

Tohle je budoucnost, přátelé. Nepotřebují k tomu žádnou pandemickou smlouvu ani čipy pod kůži. Ba dokonce ani nepotřebují zrušit hotovost. Prostě vám jen zruší stávající účet bez udání důvodu a vy si prostě jen nestihnete zařídit nový a udělat všechny procedury, aby to bylo v souladu se zákonem. Můžete se jen rozhodnout, který zákon porušíte. V té chvíli vás mají... Donutí vás jednat protizákonně a pak vás jen patřičně potrestají. Kdo to zařídí? Nějaká anonymní pracovnice v oddělení proti finanční kriminalitě v bance, která nejspíš po práci přijde domů, tam si pohraje s dětmi a uvaří večeři. Žádný Koudelka z BISky... Pracovnice jednala nejspíš naprosto v souladu se svými pracovními povinnostmi. I ostatní budou jednat stejně... jen na konci bude zničený jeden člověk, jedna firma a poškodí to celou řadu dalších lidí.

Přemýšlím, jestli by něco takového dopustila nějaká diktatura nebo mafie. Nejspíš ne. Ti by se naopak postarali, aby byznys hladce běžel a oni si z něj jen vzali patřičné výpalné. Realita začíná být pěkně dystopická.

Jaké ponaučení z dnešního příběhu plyne?

1. Každá teta na finančáku má dost pravomocí, aby zaklekla jakoukoliv firmu. Akorát zaklekávají jen ty malé. Zákony se sice dělaly proti těm velkým, ale ti si ohlížejí, aby se proti nim nikdy nepoužily.
2. Zvažte, jestli chcete mít vaše peníze v bankách... obzvlášť v těch klientsky nejpřívětivějších. Nevíte dne ani hodiny...

Přátelé, pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí a podpořit vlastní národní občanskou společnost, [prosím pošlete dar Institutu českého venkova](#). Každý, kdo pošle alespoň 350,- Kč, může si na oplátku vyžádat knihy, trička, samolepky a odznaky z nabídky.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)